

[Landbrugsministeren.]

opgave. Det, som staten kan, og som jeg synes vi absolut må gøre, er at føre en slags kontrol med, at disse udgifter ikke bliver urimeligt store, altså at man ikke iværksætter unødigt store kontrolforanstaltninger eller ansætter unødigt stort personale. I alle de forhandlinger, som jeg har ført med branchen, har man været enig med mig i, at det kunne være ganske rimeligt, at staten gør dette, for selv om man i almindelighed ikke vil komme ud for det, så kan det, netop når staten betaler alle udgifter, måske friste en enkelt til at lade lidt hånt om disse udgifters størrelse. Jeg går ud fra, at alle vil være enige med mig i, at det skal vi helst undgå.

Til det ærede medlem hr. Morten Lange skal jeg ikke sige mange ord ved denne lejlighed. Jeg vil dog gerne henstille til det ærede medlem, at han ved bedømmelsen af min og ministeriets virksomhed ikke benytter udelukkende, hvad han læser i aviserne. Jeg tror, det ærede medlem vil give mig ret i, at der står et og andet i aviserne også om ham og hans parti, han ikke ønsker skal lægges til grund for bedømmelsen af hans virke. Med hensyn til svinekort og enighed i landbruget har jeg aldrig nogen sinde stillet enighed i landbruget som en betingelse for, at jeg vil fremsætte et forslag om svinekort, aldrig nogen sinde, hverken i indre eller ydre forhandlinger. Mange blade har skrevet, at jeg gør det, men det er jo umuligt at dementere, hvad der står i alle blade, så det har jeg ikke fundet nogen grund til.

Jeg har sagt gentagne gange og vil gentage her, at når der kommer henvendelse fra et enigt erhverv, vejer det tungt til i de beslutninger, der skal træffes, det er da så ganske givet, men jeg har aldrig sagt, at fordi der kommer et enigt erhverv, så gør jeg sådan og sådan, og jeg tør godt sige her, at det løfte vil jeg heller ikke give, at jeg vil følge et enigt erhverv. Jeg forbeholder mig nu som før at danne mig mit eget skøn om, hvorvidt det, et enigt erhverv er kommet til, er noget, der bør fremmes. Derfor vil jeg altså anbefale det ærede medlem at lægge lidt mindre vægt på, hvad han læser i aviserne. Jeg kunne så til gengæld love også at gøre det, når det drejer sig om det ærede medlems parti.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Chr. Rasmussen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om en rapsordning.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 129, fremsættelsen i tidenden sp. 403).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Chr. Rasmussen: Der er det ejendommelige ved forslaget til lov om en rapsordning, at det er et lovforslag, som hverken landbrugsministeren, regeringspartierne eller landbruget i virkeligheden havde ønsket skulle komme, men det ligger jo sådan, at ved aftalerne om de landbrugslove, der blev gennemført i foråret, havde man lovet, at hvis det ikke var muligt at opnå en frivillig ordning på dette område, ville man gennemføre en rapsordning ved lov. Det er det, der er kommet til at foreligge, fordi en enkelt margarinefabrikant ud af 50 har nedlagt veto mod en frivillig ordning. Men så kan margarineforbrugerne trøste sig med, at nu da ordningen er nået op på lovgivningsplan, slipper de 2-3 øre billigere pr. kg margarine, end de ville have gjort, hvis den frivillige ordning var blevet gennemført.

I øvrigt vil jeg gerne sige om den foreslåede rapsordning, at jeg er glad for, at den i hvert fald er begrænset til at gælde 2 år. En rapsordning kan jo i nogen grad sammenlignes med en sukkerroeordning. Det er rigtigt, at som forholdene har udviklet sig prismæssigt for rapsen i de seneste år, er det vel ikke nogen overvældende god forretning at dyrke raps til den frihandelspris, der kan opnås, men sagen er jo den, at det efterhånden har udviklet sig